

ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Ν.3869/2010

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

56/2020

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Νικαίας Βασιλική Καραγιάννη και τη Γραμματέα Μαρία Ευσταθιάδου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 20^η Νοεμβρίου 2019 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου, αρ. 86, με Α.Φ.Μ. 094014201, Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της : 2) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «EUROBANK ERGASIAS», μετά την τροποποίηση της επωνυμίας της από «ΤΡΑΠΕΖΑ EFG EUROBANK ERGASIAS Α.Ε.», με Α.Φ.Μ. 094014250, Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 28-03-2019 και με αριθμό κατ. 384/2019 αίτηση της, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο στη σειρά της εγγραφής της σε αυτό και κατά τη συζήτησή της, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων που παραστάθηκαν ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς

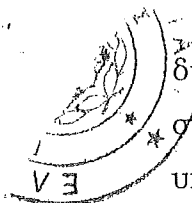
τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα σημειώνονται στα πρακτικά και τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

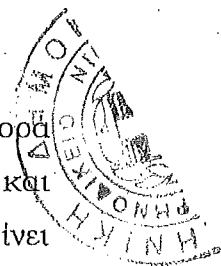
Από την με αριθμό 7286B'/04-04-2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Αθανασίου Νικ. Μπουσδούνη, που νόμιμα προσκομίζει μετ' επικλήσεως η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην 2^η των καθ' ων «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS A.E.», η οποία δεν εμφανίστηκε όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο ωστόσο, θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σα να ήταν αυτή παρούσα, κατ' εφαρμογήν της διάταξης του άρθρου 754 εδ. β' ΚΠολΔ (σε συνδυασμό με τα αναφερόμενα επί του άρθρου αυτού στην αιτιολογική έκθεση του ν.4335/2015).

Από τη διάταξη του άρθ. 758 ΚΠολΔ προκύπτει ότι οι εκδοθείσες κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας οριστικές αποφάσεις για τη ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μπορούν με αίτηση διαδίκου μετά τη δημοσίευση τους να ανακληθούν ή να μεταρρυθμιστούν από το Δικαστήριο που τις εξέδωσε, αν προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του οφειλέτη, εξαιτίας των οποίων μεταβλήθηκαν μεταγενέστερα οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εξεδόθησαν. Στον όρο «μεταβολή των συνθηκών» περιλαμβάνεται και η μεταβολή του νομοθετικού καθεστώτος υπό την ισχύ του οποίου εξεδόθη η απόφαση ή και η μεταστροφή της νομολογίας σε σχέση με νομικό ζήτημα που τέθηκε υπόψη του Δικαστηρίου (ΑΠ 353/2012 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 40472/1978 ΝοΒ 27, 1125, ΕπΙλίου 211/2014 ΕφΑΔ 2015, 469). Προϋπόθεση για την ανάκληση ή μεταρρύθμιση κατά τη διάταξη αυτή είναι «να μην ορίζεται διαφορετικά στο νόμο», δηλαδή στη

διατάξη περιέχεται ρητή επιφύλαξη. Περιπτώσεις, στις οποίες δεν συγχωρείται η ανάκληση ή μεταρρύθμιση είναι εκείνες στις οποίες υπάρχει αντίθετη ρύθμιση, καθώς και εκείνες στις οποίες επιβάλλεται η σταθερότητα του ρυθμιστικού μέτρου που περιέχει η απόφαση. Τέτοια περίπτωση αποτελεί και η μεταρρύθμιση απόφασης ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένων προσώπων ως προς τη ρύθμιση του άρθ. 9 παρ. 2 ν.3869/2010 είτε λόγω νομοθετικών μεταβολών, είτε λόγω πραγματικών μεταβολών αναφορικά με την αξία της κύριας κατοικίας. Εφόσον γίνει δεκτή η δυνατότητα μεταρρύθμισης της οριστικής ρύθμισης με την επίκληση της μεταβολής του νομοθετικού καθεστώτος και τροποποιηθούν οι οριστικές αποφάσεις ώστε να προσαρμοστούν στο νέο καθεστώς θα πρέπει να ανατραπούν όλες οι αποφάσεις, λόγω μεταβολής του τρόπου υπολογισμού και κατ' επέκταση του ποσού του ανταλλάγματος για τη διάσωση, επίσης δε του τρόπου διανομής του στους πιστωτές. Η μεταρρύθμιση της ίδιας απόφασης ως προς τη ρύθμιση της διάσωσης μπορεί να γίνει μάλιστα περισσότερες της μια φορές και με αντίστροφα αποτελέσματα ως προς τον ωφελούμενο κάθε φορά, ανάλογα με το ποιά συμφέροντα εξυπηρετούνται μετά από κάθε νομοθετική μεταρρύθμιση, ως προς το ανάλλαγμα (85% της εμπορικής αξίας της κατοικίας με το νόμο υπό την αρχική του μορφή, 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας με τους ν.4161/2013 και 4336/2015, ποσό ίσο με την εμπορική αξία μείον τα έξοδα πλειστηριασμού με το ν.4346/2015) ή τον τρόπο διανομής του (προνομιακά, συμμετρως ή κατ' αρθ. 975 επ. ΚΠολΔ), λόγω και της μακράς διάρκειας της ρύθμισης. Έτσι, αποφάσεις που μεταρρύθμισαν μετά από αίτηση του οφειλέτη οριστικές ρυθμίσεις προκειμένου ο προσδιορισμός της αξίας της κατοικίας να γίνει με βάση την αντικειμενική της αξία μετά το ν. 4161/2013, αντί της μεγαλύτερης εμπορικής της αξίας που είχε οριστεί με το ν. 3869/2010 υπό την αρχική του μορφή, μπορούν ξανά να μεταρρυθμιστούν με αίτηση των πιστωτών αυτή τη φορά, που έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν τον ορισμό μεγαλύτερου ποσού καταβολών με βάση την εμπορική αξία της

κατοικίας κατά το ν. 4346/2015, δηλαδή ουσιαστικά με την επαναφορά της αρχικής ρύθμισης, γεγονός που καταδεικνύει την αβεβαιότητα και ανασφάλεια δικαίου που δημιουργείται. Τα ίδια ισχύουν εφόσον γίνει δεκτή η δυνατότητα μεταρρύθμισης της απόφασης λόγω πραγματικών μεταβολών της εμπορικής ή αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κατοικίας, οι οποίες είναι βέβαιες λόγω της μακράς διάρκειας της ρύθμισης, της μεν εμπορικής αξίας, λόγω της σχετικότητάς της, της διαμόρφωσής της δηλαδή από τους κανόνες προσφοράς και ζήτησης της αγοράς, αλλά και άλλων παραγόντων (π.χ. ένταξη του ακινήτου σε σχέδιο πόλης), της δε αντικειμενικής, λόγω της δυνατότητας αυξομειώσεων της με κανονιστική πράξη της πολιτείας, για φορολογικούς λόγους (βλ. άρθρο 1 του ν. 1078/1980 και 41 Ν. 1249/1982). Έτσι η ρύθμιση αυτή θα υπόκεινται σε πολυάριθμες, αλληπάλληλες ανατροπές, σε βαθμό που να μη γνωρίζει ο οφειλέτης τι τελικά θα πληρώσει για να πετύχει τη διάσωση της κατοικίας του, οι δε πιστωτές αν και σε ποιο βαθμό θα ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις τους μέσω της ρύθμισης αυτής. Καθίσταται επομένως εμφανές, ότι η ενδεχόμενη μεταρρύθμιση της απόφασης ώστε να προσαρμοστεί είτε στις νέες ρυθμίσεις, είτε στις πραγματικές μεταβολές της αντικειμενικής ή εμπορικής αξίας του ακινήτου της κατοικίας, θα προκαλέσει σύγχυση στα εμπλεκόμενα μέρη, ενώ περαιτέρω θα διαταραχθεί σε μεγάλο βαθμό η επιβαλλόμενη σταθερότητα του ρυθμιστικού μέτρου και η ασφάλεια δικαίου που διέπει τη γενόμενη ρύθμιση, γι' αυτό θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να αποκλειστεί (βλ. ΕιρΠατρών 1027/2017, ΕιρΧαν 573/2015 ΤΝΠ Νόμος, παρατηρήσεις Κρητικού κάτω από την ΕιρΑθ 138/2013 ΕφΑΔ 2013, επίσης σε Κρητικό «Ρύθμιση Οφειλών Υπερχρεωμένων Φυσικών Προσώπων», εκδ. 3η σελ. 346 και εκδ. 4η σελ. 431 και εισήγηση Γεωργίου Ευστρατιάδη στο σεμινάριο της ΕΣΔ της 29ης-9-2010). Υποστηρίζεται η άποψη, την οποία υιοθετεί και το παρόν Δικαστήριο, ότι τα παραπάνω δεν ισχύουν όσον αφορά την τροποποίηση της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 ως προς τη διάρκεια αυτής, καθώς ενδεχόμενη χρονική επιμήκυνση αυτής, προκειμένου να προσαρμοσθούν οι καταβολές στις νέες δυνατότητες του οφειλέτη

[Handwritten signature]

αφενός, ουδόλως βλάπτει τους πιστωτές, οι οποίοι σε κάθε περίπτωση εισπράττουν τις απαιτήσεις τους εντόκως και αφετέρου, ουδεμία ανασφάλεια δικαίου προκαλεί, καθώς δεν ανατρέπεται ο πυρήνας και η βάση της ρύθμισης (ΕιρΑθ 4760/2018 ΤΝΠΙ Νόμος).

Περαιτέρω, στην παράγραφο 6 του άρθρου 9 του ν.3869/2010, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 62 του ν.4549/2019 και ισχύει (σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ.11 του ν.4549/2018) και για τις υποθέσεις επί των οποίων δημοσιεύθηκε απόφαση πριν την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου, προβλέπεται ότι «Οι παράγραφοι 3 έως 6 του άρθρου 8 εφαρμόζονται και στο σχέδιο διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου. Η μεταρρύθμιση της απόφασης γίνεται εντός των ορίων της παραγράφου 2 του άρθρου 9, όπως αυτή εφαρμόστηκε από τη μεταρρυθμιζόμενη απόφαση». Με τη διάταξη του άρθ. 9 παρ.2 ν.3869/2010, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθ. 14 παρ. 1 ν.4346/2015 και την υπ' αριθμ. 54/2015 απόφαση της ΤτΕ θεσπίστηκε η δυνατότητα του οφειλέτη να ορίσει με το σχέδιο διευθέτησης για την εξαίρεση από την εκποίηση της κατοικίας του τις καταβολές που επιθυμεί με βάση τα οικονομικά του δεδομένα, με τις οποίες καταβολές θα γίνει η αποπληρωμή του ανταλλάγματος της διάσωσης, το οποίο είναι σε κάθε περίπτωση υποχρεωτικό, δόθηκε δηλαδή η δυνατότητα στον οφειλέτη να προσδιορίσει εκείνος τον τρόπο εκπλήρωσης της επιβαλλόμενης από το νόμο πρόσθετης υποχρέωσης για τη διάσωση της κατοικίας του. Από το περιεχόμενο της προστεθείσας παραγράφου 6 στο άρθρο 9 ν.3869/2010 συνάγεται ότι η νέα διάταξη περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις εκείνες που η ρύθμιση για τη διάσωση της κατοικίας έχει δεχθεί την πρόταση διευθέτησης του οφειλέτη και έχει ορίσει η καταβολή των δόσεων να γίνει με τον προτεινόμενο από αυτόν τρόπο. Σε αυτήν την περίπτωση και μόνο έχει εφαρμογή η νέα διάταξη και μπορεί να μεταρρυθμιστεί η απόφαση, μετά από αίτημα του οφειλέτη ή των πιστωτών, ορίζοντας διαφορετικό τρόπο πληρωμής των δόσεων από αυτόν που είχε ορίσει το Δικαστήριο, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθ. 8 παρ.4 ν. 3869/2010, ακόμη και με μηδενικές καταβολές για

κάποιο διάστημα. Πάντοτε όμως δεσμεύεται από τη ρύθμιση που όρισε η μεταρρυθμιζόμενη απόφαση ως προς το υποχρεωτικό αντάλλαγμα της διάσωσης της κατοικίας, που θα καταβληθεί οπωσδήποτε και δεν μπορεί να οριστεί μικρότερο ποσό καθώς και ως προς το χρόνο αποπληρωμής του. Συνεπώς, εάν η υπό μεταρρύθμιση απόφαση δεν δέχθηκε το σχέδιο διευθέτησης του οφειλέτη, δεν υπάρχει πεδίο εφαρμογής της διάταξης αυτής (ΕιρΑθ 4703/2019 αδημ. και Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, συμπλήρωμα στην 4^η έκδοση έτους 2016, σελ. 131-132). Εκ των ανωτέρω επίσης συνάγεται ότι η παρ. 6 του άρθ. 9 ν.3869/2010 περί μεταρρύθμισης του σχεδίου διευθέτησης, έχει μεν αναδρομική ισχύ σύμφωνα με το άρθ. 68 παρ.11 ν.4549/2018, όμως εφαρμόζεται μόνο στις ρυθμίσεις που έγιναν μετά το ν. 4346/2015, αφού αυτός έδωσε για πρώτη φορά στον οφειλέτη τη δυνατότητα να ζητήσει με το σχέδιο τον τρόπο που ήθελε να ρυθμιστούν οι καταβολές της διάσωσης και εφόσον βέβαια το δικαστήριο έκανε δεκτό ένα τέτοιο σχέδιο, πράγμα σπάνιο στην πράξη. Συνεπώς δεν εφαρμόζεται στις προγενέστερες του ν. 4346/2015 ρυθμίσεις αφού σε αυτές το δικαστήριο όριζε τις καταβολές χωρίς δυνατότητα του οφειλέτη να προτείνει κάτι διαφορετικό, ούτε όμως εφαρμόζεται στις ρυθμίσεις υπό το ν. 4346/2015, εφόσον το δικαστήριο δεν δέχθηκε το σχέδιο του οφειλέτη, δηλαδή εφόσον λειτούργησε όπως υπό το προγενέστερο καθεστώς.

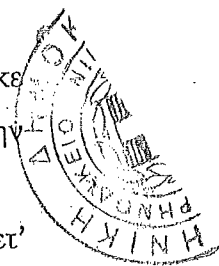
Με την κρινόμενη αίτηση, όπως τούτη επικαιροποιήθηκε με τις κατατεθείσες επί έδρας προτάσεις της αιτούσας, η τελευταία ισχυρίζεται ότι με την υπ' αριθμ. 53/2013 απόφαση εκουσίας δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου αυτού, η οποία έχει καταστεί πλέον τελεσίδικη, ρυθμίστηκαν οι οφειλές της προς τις πιστώτριές της με την ένταξή της στις ρυθμίσεις του άρθ. 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 για μηνιαίες καταβολές ποσού εκάστης 150,00 ευρώ επί 4 έτη και του άρθ. 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου για μηνιαίες καταβολές ποσού εκάστης 371,87 ευρώ επί 20 έτη, ήτοι συνολικού ποσού 89.250,00 ευρώ, σύμφωνα με το 85% της εμπορικής αξίας της κύριας κατοικίας της. Επίσης ισχυρίζεται ότι σε χρόνο μεταγενέστερο της δημοσίευσης της ανωτέρω απόφασης μειώθηκε

η εμπορική αξία του αποτελούντος την κύρια κατοικία ακινήτου της στην οποία βασίστηκε το Δικαστήριο και δη ότι ανέρχεται πλέον τούτη σε 90.000,00 ευρώ. Μετά από αυτά και επικαλούμενη επιπροσθέτως μεταβολή της εισοδηματικής της κατάστασης μετά την δημοσίευση της ανωτέρω αποφάσεως και δη μείωση των εισοδημάτων της με τα οποία δεν δύναται να καταβάλλει τη δόση για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, ζητά να μεταρρυθμιστεί η υπ' αριθμ. 53/2013 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου ως προς το ποσό των καταβολών του άρθ. 9 παρ.2, να οριστούν τούτες επί τη βάσει ποσοστού 85% της μειωμένης σημερινής εμπορικής αξίας της κύριας κατοικίας και δη να οριστούν 356 ισόποσες μηνιαίες καταβολές των 215,00 ευρώ, με αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, επικουρικά δε, να επεκταθεί η χρονική διάρκεια αποπληρωμής του ποσού που ορίστηκε να καταβληθεί με την ανωτέρω απόφαση στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθ. 9 παρ.2 ν.3869/2010 από 240 μήνες σε 360 μήνες, με μηνιαία δόση ύψους 247,91 ευρώ, καθώς και να συνυπολογιστεί η διανυθησόμενη περίοδος και το σύνολο των καταβολών στις οποίες θα έχει προβεί μέχρι την έκδοση της απόφασης.

Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται για συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθ. 741 επ. ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 758 ΚΠολΔ, μόνο όμως ως προς το επικουρικό αίτημα αυτής. Το κύριο αίτημά της περί μεταρρύθμισης των δόσεων του άρθρου 9 παρ.2 ν.3869/2010 και ορισμού αυτών με βάση υπολογισμού το 85% της σημερινής μειωμένης εμπορικής αξίας της κύριας κατοικίας της, είναι μη νόμιμο και ως τέτοιο τυχάνει απορριπτέο, σύμφωνα με όσα ανωτέρω στη μείζονα σκέψη εκτέθηκαν. Επίσης, η κρινόμενη αίτηση καθόσον στηρίζεται στη διάταξη του άρθρου 9 παρ.6 ν.3869/2010, όπως η παρ. 6 προστέθηκε με το άρθρο 62 παρ. 6 ν.4549/2018, τυχάνει απορριπτέα ως μη νόμιμη, αφού η υπό μεταρρύθμιση απόφαση εξεδόθη υπό την ισχύ του ν.3869/2010 με την αρχική του μορφή και συνεπώς η ανωτέρω διάταξη

δεν εφαρμόζεται κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα. Καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη η κρινόμενη αίτηση, πρέπει να εξεταστεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι διάδικοι, τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς τους (άρθ. 261 ΚΠολΔ) και τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Δυνάμει της υπ' αριθμ. 53/2013 απόφασης του Δικαστηρίου αυτού ρυθμίστηκαν οι οφειλές της αιτούσας προς τις πιστώτριες της με την ένταξή της στη ρύθμιση του άρθ. 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 για μηνιαίες καταβολές επί 4 χρόνια και δη από το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2013 μέχρι και το μήνα Αύγουστο του έτους 2017, ποσού 150,00 ευρώ εκάστης, το οποίο η ίδια είχε προτείνει να καταβάλλει. Περαιτέρω, με την ίδια απόφαση εντάχθηκε και στη ρύθμιση του άρθ. 9 παρ. 2 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών επί 20 χρόνια, αρχής γενομένης το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2017, ποσού 371,87 ευρώ εκάστης και συνολικού ποσού 89.250,00 ευρώ που αντιστοιχεί στο 85% της τότε εμπορικής της αξίας, ύψους 105.000,00 ευρώ, για την προνομιακή ικανοποίηση της «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία διατηρεί εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης στο ακίνητο της κύριας κατοικίας απαιτήσεις, λαμβανομένων υπόψη του συνόλου των χρεών της αιτούσας, της οικονομικής της δυνατότητας και της ηλικίας της. Κατά το χρόνο δημοσίευσης της υπό μεταρρύθμιση απόφασης, η αιτούσα, ούσα ήδη από τότε διαζευγμένη, εργαζόταν ως υπάλληλος γραφείου με καθαρές μηνιαίες αποδοχές 700,00 ευρώ. Σήμερα, και δη από το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2019, εργάζεται με την ίδια ειδικότητα με σύμβαση μερικής απασχόλησης στην εταιρεία με την επωνυμία « », που εδρεύει στο και λαμβάνει μηνιαίες καθαρές αποδοχές ύψους 487,50 ευρώ, ενώ δεν διαθέτει άλλες πηγές εισοδημάτων (βλ. σύμβαση εργασίας μερικής απασχόλησης και εκκαθαριστικό σημείωμα εφορίας έτους 2018), ώστε από το χρόνο

δημοσίευσης της υπό μεταρρύθμιση απόφασης τα εισοδήματά της έχουν μειωθεί. Τα τέκνα της, ..., διαμένουν στο ακίνητο της κύριας κατοικίας, είναι πλέον αμφότερα ενήλικα και δύνανται να εργαστούν ώστε να αυτοσυντηρηθούν, ο δε Γεράσιμος μάλιστα ήδη εργάζεται. Συνεπώς, οι μηνιαίες δαπάνες διαβίωσής της έχουν και αυτές περιοριστεί από 970,00 ευρώ που είχε δεχθεί με βάση τα στοιχεία που είχαν προσκομιστεί και τα διδάγματα της κοινής πείρας η υπό μεταρρύθμιση απόφαση, σε 275,00 ευρώ, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της ίδιας της αιτούσας (βλ. σελ. 14 των προτάσεών της), λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι δεν επιβαρύνεται με δαπάνες πληρωμής μισθώματος κατοικίας και λογαριασμών κοινής ωφέλειας. Πλην όμως, με το ανωτέρω τρέχον εισόδημά της αδυνατεί να καλύψει τη μηνιαία δόση για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, δεδομένου ότι τούτη ανέρχεται σε 371,87 ευρώ και μαζί με τους τόκους σε 468,16 ευρώ (βλ. δοσολόγιο εξυπηρέτησης της ρύθμισης αυτής χορηγηθέν από την «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.»). Συνεπώς, δικαιολογείται η τροποποίηση της υπ' αριθμ. 53/2013 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου ως προς τη διάρκεια της ρύθμισης αυτής με την αύξησή της, προκειμένου να μειωθεί το ποσό της μηνιαίας δόσης, να καταστεί κατά το δυνατόν εφικτή η τήρηση της εν λόγω ρύθμισης εκ μέρους της αιτούσας και να επιτευχθεί η διάσωση της κύριας κατοικίας της, που είναι άλλωστε και ο σκοπός του νόμου.

Για τον καθορισμό της διάρκειας των δόσεων της ρύθμισης του άρθ. 9 παρ.2 ν.3869/2010, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη την συμβατική διάρκεια των δανείων, το ύψος του ποσού που πρέπει να καταβληθεί στο πλαίσιο της ρύθμισης αυτής, την ηλικία του οφειλέτη, καθώς επίσης και την οικονομική δυνατότητα του τελευταίου. Η οικονομική δυνατότητα λαμβάνεται υπόψη όχι για τον καθορισμό του συνολικού ποσού που θα κληθεί να καταβάλει ο οφειλέτης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, αφού άλλωστε το χρέος αυτό του επιβάλλεται ως πρόσθετο, ασχέτως των μηνιαίων απολαβών του και των πάσης φύσεως εισοδημάτων του, αλλά στο πλαίσιο της διακριτικής

ευχέρειας που έχει το Δικαστήριο να καθορίσει τη διάρκεια της ρύθμισης έως 20 έτη, σε περίπτωση δε που η διάρκεια των δανειακών συμβάσεων το επιτρέπει, έως 35 έτη και με τον τρόπο αυτό να καθορίσει και το ύψος των μηνιαίων δόσεων. Σημειώνεται ότι, δυνατότητα προσδιορισμού της περιόδου εξόφλησης του ανταλλάγματος για τη διάσωση της κύριας κατοικίας που υπερβαίνει τα 20 έτη και μπορεί να εκτείνεται ακόμη και στα 35 έτη δεν παρείχεται στο νόμο 3869/2010 υπό την αρχική του μορφή, αλλά προβλέφθηκε με τους ν.4161/2013, 4336/2015 και 4346/2015 και υπό την προϋπόθεση ότι η διάρκεια των συμβάσεων δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν οι πιστώσεις στον οφειλέτη είναι μεγαλύτερη των 20 ετών. Η αλλαγή αυτή του νομοθετικού καθεστώτος επιτρέπει τη μεταρρύθμιση της απόφασης κατά τη διάταξη του 758 ΚΠολΔ, εφόσον δεν επιφέρει ανατροπή της βάσης της ρύθμισης ούτε προκαλεί ανασφάλεια δικαίου, ενώ δεν υπάρχει και αντίθετη νομοθετική ρύθμιση. Εν προκειμένω, η υπό μεταρρύθμιση απόφαση εξεδόθη υπό την αρχική μορφή του ν.3869/2010 στην οποία δεν υπήρχε, ως προελέχθη, πρόβλεψη για περίοδο εξόφλησης του ποσού της διάσωσης της κύριας κατοικίας μεγαλύτερη των 20 ετών, πλην όμως, σύμφωνα με τα αμέσως παραπάνω, λόγω μεταγενέστερης τέτοιας νομοθετικής πρόβλεψης, καθίσταται δυνατή η επιμήκυνση της ρύθμισης, καθότι η διάρκεια των χορηγηθέντων στην αιτούσα πιστώσεων υπερβαίνει τα 20 έτη (βλ. τις από 04-01-2012 παραιτήσεις της πιστώτριας «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», στις οποίες αναφέρεται η διάρκεια των στεγαστικών δανείων, για μερικά εκ των οποίων τούτη υπερβαίνει τα 20 έτη) και δικαιολογείται τούτη από τις βιοτικές της συνθήκες.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη η αίτηση, να γίνει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της, να μεταρρυθμιστεί η υπ' αριθμ. 53/2013 απόφαση εκουσίας δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου τούτου, ειδικότερα δε, να αυξηθεί ο αριθμός των ορισθέντων με αυτήν μηνιαίων δόσεων του άρθρου 9 παρ.2 ν.3869/2010 από 240 σε 360 και να επιβληθεί η υποχρέωση στην αιτούσα να καταβάλει για τον υπολειπόμενο χρόνο από την έκδοση της παρούσας και μέχρι το πέρας της ρύθμισης του άρθ. 9 παρ.2 ν.3869/2010, ήτοι

R 91

για χρονικό διάστημα 331 μηνών, εφόσον ήδη έχουν παρέλθει από την έναρξη της ρύθμισης μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης 29 μήνες, το ποσό των 78.465,77 ευρώ [89.250,00 ευρώ το ποσό του ανταλλάγματος για τη διάσωση-(29 μήνες × 371,87 ευρώ η ορισθείσα με τη μεταρρυθμιζόμενη απόφαση μηνιαία δόση)] με 331 ισόποσες μηνιαίες δόσεις των 237,05 ευρώ (78.465,77÷331), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της 2^{ης} των καθ' ων, αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται την αίτηση.

Μεταρρυθμίζει την υπ' αριθμ. 53/2013 απόφαση εκουσίας δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου αυτού με την αύξηση του αριθμού των ορισθέντων με αυτήν μηνιαίων δόσεων για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας από 240 σε 360, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας.

Επιβάλλει την υποχρέωση στην αιτούσα να καταβάλει το ποσό των 78.465,77 ευρώ για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει με 331 ισόποσες μηνιαίες καταβολές των 237,05 ευρώ, από τις οποίες θα ικανοποιηθεί προνομιακά η «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» για τις εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης στο ακίνητο της κύριας κατοικίας απαιτήσεις της. Οι μηνιαίες αυτές καταβολές θα ξεκινήσουν το μήνα Φεβρουάριο του έτους 2020 και θα πραγματοποιούνται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό

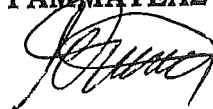
των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στη Νίκαια Αττικής και στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου στις 29-01-2020, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, από των των διαδικών και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
που θεωρήθηκε για
τη νόμιμη σήμανση.
Νίκαια, 20/2/2020
Γραμματέας

Κοστανά Κον/ΝΑ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.

